

DE SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)
A Swedish Monthly Journal.
— PUBLISHED AT —
Winnipeg, Manitoba.
The first and only Scandinavian pa-
per ever issued in the Dominion
of Canada.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 25 cts till årets
slut. Lösnummer 5 cts.

Korrespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
tresse, mottagas med tacksamhet.
Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver-
allt och på alla platser, der våra
landsmän finnas.

KONTOR: 154 Princess str.,
Winnipeg, Man.
P. O. BOX 290.

EMANUEL ÖHLEN, REDAKTÖR.

Det är med glädje vi omöjligt
sammanslagningen af de trenne
skandinaviska sociala samfundet i
Winnipeg. Detta är ett godt tidens
tecken och vill öfverflaktigt bidra
goda frukter till våra landsmäns
frömmen.

Skandinaviska emigrationen till
Winnipeg har detta år varit ganska
stor, hvartill isynnerhet herrar M. P.
Peterson och John Hallonqvist, som i
vintras vistades i Sverige, kraftigt bi-
dragit. På det hela taget har
godt och lömande arbete erhållits för
nyanländande och icke så få hafva
tagit fritt regeringsland i endera
af kolonierna.

Skörden har i år varit utomordent-
ligt riklig öfver hela provinsen och
Nord Vestern och allestädes uttryc-
ka, ovanligt nog, farmarne sin fulla
belåtenhet. Hvetefkastningen har
varit från 25 upp till 42 bushels
pr acre, och priset betingar om-
kring 50 cents pr bushel. Canadas
hvetes export kommer, synnerligast i
år, att antaga stora proportioner och
så, såsom alltid, noteras Manitoba
hvetet mycket högt på börsen i Lon-
don.

Behovet af en fast predikant i
Winnipeg gör sig mer och mer gäll-
ande. Icke blott de ungefär 400
skandinaverna i Winnipeg, för full-
komligt utan herde, utan äfven de
många skandinaviska nybyggarna i
Vestern, såsom Selkirk, Scandina-
via, Austin, Oak Lake, Nya Stockholm
m. fl. äro fullkomligt utan någon
som helst tillsyn i religiöst hänse-
ende. Vi hoppas, att skandinaviska
missionsförsamlingens i Winnipeg
sträfvad att erhålla en fast predikant
må kronas med framgång, hvilket
utan tvifvel vill helgas med glädje
af hvarje om skandinavernas vil-
färd nitiskt landman och lands-
maninna.

Fria Ord.

(Denna tidning står öppen, i mån af utrym-
me och halt, för bref af mera lokal natur, från
nybyggare, för anmärkningar och iakttagelser,
som kunna intressera en större allmänhet, men
tidningen är icke ansvarig för hvad i denna af-
delning återgifves.)

Till Skandinaviska Canadiensaren!
Scandinauia d. 19 Sept. 1887.

Undertecknad, som är nybyggare
här i Nya Scandinauia, koloni i Man-
itoba, får härmed i korthet under-
rätta Erade emigranter och landsöka-
re, hvad jag tycker om landet här i
vår koloni. Det må jag säga, att
landet är icke att kassera, ty längre
kän man gå, och sämre kan man
gå, än detta är. Jag har nu bott här
i två år och finner mig mycket be-
lättad, ty här äro flere fördelar än att
gå sig ner på ett vildt skottland.
Här finnes att välja från hvilket slags
land, ni önskar, antingen skogland
alltland eller böland, hvad önskar
ni mer? Klimatet är friskt och godt,
många små insjöar, strömmar och
friska källor, och jorden är mycket
bördig. Här har varit en utmärkt
god skörd i sommar af både säd och
rotfrukter. God jagt och fiske. Ett

sågverk finnes såd i kolonien med
god tillgång på byggnadsmateriel.
Äfven finnes ett emigranthus för ny-
anlända nybyggare, hotell, post-
kontor o. s. v. Det behöfs endast,
att ankommande emigranter ha några
penningar för att kunna sätta ar-
betet i gång.

Högskningsfullt
G. W. Högberg

Till Redaktionen af Skandinaviska
Canadiensaren!

Lethbridge, N. W. T.

Nu som först kan äfven jag låta
eder veta något från skandinaverna i
Nordvestra territoriet af Canada.
Det är med glädje jag bör, en tidning
i Canada är tryckt och utgifven på
svenska språket, och tidningens läsare
må icke undra på det, då jag har vi-
stats i Canada i fem och ett halft år.
Fullt öfvertygad, som jag är, att tid-
ningen Canadiensaren kommer att
vinna skandinavernas både tillgif-
venhet och förtroende, så vill jag för-
min del göra hvad i min förmåga står
för att utvidga dess läsarkrets, emedan
jag varit nästan öfver allt i Alberta-
distriktet och deromkring. Det är
visst icke många skandinaver bosatta
inom Albertadistriktet, men ord-
språket säger "af en liten grusta kan
blifva en stor eld." Detsamma är och
förblifver nog förhållandet med den
na tidning, att liten blir nog stor, så
är åtminstone min öfvertygelse. Här
i Lethbridge äro vi omkring ett dus-
sin svenskar, deribland två af det
tjocka könet. Vid Cypress Hill, om-
kring 70 a 80 engelska mil österut
ifrån Lethbridge, finnes ett stort såg-
verk, som eges af en svensk, Louis
Sand från Michigan. Affären och
arbetet förestås af en förmän. De
flesta arbetarne äro skandinaver, och
förleden sommar hitkom en svensk
flicka, men hvad försår en bland så
många. Som många af tidningens läs-
sare torde veta, så hafva vi här ett
ganska godt och helseosamt klimat.
Det är och det mesta, vi kunna nu
höra tillfallet uttrycka vår glädje öfver.
Landet här omkring Lethbridge lämpar
sig sig för farming, men bra för
att uppföda kreatur, dock vet jag
många ströcker af det bästa farming-
land, som en man kan ästunda att se
och det just i detta distrikt, hvaraf
största delen är öppet regeringsland,
fritt för alla. Jag skulle blifva glad
om ni kunde stöda dem ut till de
skandinaverna, som äro utspridda en här
och en annan der, liksom för dem in-
gen herde har. Till sist haf tack ära-
de landsmän, för det bemödande ni
hållt och hafven för att få en skandina-
visk tidning i verksamhet äfven här
i Canada. En hjertlig lyckönskan till
skandinaviska nationalföreningens o
till tidningens vänner och väninnor,
teknar jag mig

Högskningsfullt
John Hallonqvist.
Austin P. O., Man.

Plum Coulee 11te Sept. 1887.

Ärade tidning!

Lycka till med företaget! Jag

ber att säga några ord om arbetsför-
hållandena här i allmänhet. Det
finns nog af arbete i sommarmånader,
na, och om en man stannar på en
plats, så kan han alltid få arbete äf-
ven under vintern. Jag har varit i
Canada nu i fyra år och har aldrig
saknat arbete, dock äro tiderna nu
icke så gods som förr, men jag vet
ändock många, som dagligen fråga
efter folk, men ej kunna få, så det
finns nog arbete för dem, som är sta-
dig och steker. Jag har ofta hört,
när jag varit i Winnipeg, att skandi-
naver klaga öfver brist på arbete
och liten betalning, men jag känner
och vet många, som sparat icke så li-
tet på i dollar 25 cents om dagen,
men ett fel är, att de flesta icke vilja
lemna staden och taga det arbete,
som fins att få. Änna hafva vi icke
behöfvit klaga, och hvad Canada be-
träffar, så vill ja, hellre vara här än
i de Förenta Staterna, ty folket här
är i allmänhet hyggigare, och jag
och många andra veta icke hvarst
vi skulle resa och förtjena bättre än
här på Canada Pacific järnvägen,
hvilket kompani är riktigt hyggligt
mot oss skandinaver. Jag ämnar att
i höst resa ut och hese landet i koloni-
nen Nya Stockholm samt uttaga
enig ett "homestead". Och 4 vinter
eller måhända först i Januari 1888
ämnar jag resa till Sverige för att
återkomma i April månad.

Högskningsfullt,
J. A. Svenske.

Austin, C. P. Ry, i Sept. 1887.

Till Skandinaviska Canadiensaren!

Jag ser att en svensk tidning med
ofvanstående namn skall utgifvas i
Winnipeg, och jag ber få önska lycka
till företaget. Jag vill härmed säga
några få ord om Provinsen Manitoba.
Hvad jag i första rummet vill rekomen-
dera är landet i Manitoba och
Nordvestern, ty här är ett ypperligt
tillfälle för hvar och en att få sig 160
acres utmärkt godt och fruktbart land
fritt på sådana billiga villkor som att
odla och bebo det som ett eget hem,
och land fins här att utvälja allt efter
sökandens önskan, med eller utan
skog, med godt vatten samt godt bö-
land för kreaturs-kötsel. Landet
lämpar sig särskildt för hvetedodling,
helst som Manitoba hvetet är mycket
eftersökt i marknaden i utlandet, så
att den, som har ett litet kapital, kan
förskaffa sig god utkomst här. Äf-
ven för vanliga arbetare finnes här
goda fastigheter, ty jag har sjelf sett
en man med familj, som anslände hit
för fyra år sedan utan något kapital,
som började arbeta på järnvägen först
och sedan tog upp homestead (fritt
land). Ett halft år arbetade han på
järnvägen dels på sitt homestead; se-
dan började han med kreaturs-afvel-

Högskningsfullt,
A. Hultman,
Sektions-förman.

Korrespondens från Sverige.

Herr redaktör!

I den händelse ni skulle vilja publi-
cera detta bref för edra Erade läsare
af eder skningsvärda tidning, så
vill jag gärna berättas, hvad som för-
närvarande utgör dagens mest brän-
nade frågor, på hvars emotsatta lö-
sning landtmännens väl eller ve, åt-
minstone efter deras förmodande
och mången med dem, beror.

Vi hafva under en lång serie af år
bugnats med frihandel. Ryssar,
tysskar, fransmän, spanjorer, ja hela
Europas folk, för att icke nämna
Amerika, hafva öfveröst oss med sina
produkter af all slags industri, till
priser hvar med våra egna närings-
icke kunnat täfva, i följd hvaf de
äro på förfall. Vi hafva begagnat
oss af tillfället, dertill lockade af de
läga priserna, men till hvad gagnar
närvarande tid viss. Våra outtömliga
skogar hafva, sedan järnvägarne kom-
mo till stånd, blifvit plundrade, våra
fastigheter, större som mindre, hafva,

genom d. s. k. hypotekslånen, blifvit
belånade hos utländska bankirer, och
ytterligare har folket beredts pen-
ningtillgångar genom den mängd
af enskilda privatbanker, som reger-
in en ovisligen sanctionerat. Detta
tillsammans gör nu, att vi stå i en
kris af kronisk natur, hvars lösning
icke är lätt att verkställa. Hoppet
hvilat dock på tullfrågans lösning,
hvilken vid västlidne riksdag hade
utfallit efter dannedemmens önskan,
om allt då fått gå sin goda gång.
Men till all olycka hafva vi en fri-
handelsvänlig regering, och som i
följd deraf upplöste riksdagen, hvar-
rigenom tullfrågan förföll. Nu i
dagarne pågår en våldig strid emel-
lan frihandlare och tullskyddsmän
vid pågående val af riksdagsombud
för kommande tvåårsperiod. Fri-
handlarna — ett mäktigt parti af
embetsmän, grossörer, importörer och
förblindade, vilseledda arbetareho-
par fördyra ej brödet för arbetaren
och genom flygskrifver i mängd sö-
ka att ådag lägga frihandels välse-
nelse. Protektionisterna — tullvän-
nerna — ropa: "gif Sverige är svens-
karne, så kommer hvarken arbetare
eller bröd att saknas."

Så stå nu partierna rustade till en
ny strid, och ehuru frihandlarna se,
att den svenske jordbrukaren ovil-
korligen måste duka under för ut-
landet, så vilja de ändå icke gifvas
med sig utan drivas af egennyttan
eller ook af en ovis regeringens in-
skränkta, förblindade åsigtter att
vidhålla ett system, som leder till
ruin för den svenske arbetaren. Fram-
ställer man den frågan, om vårt bröd
fördyras genom tull a spannmål, så
svaras af de flesta ett obetingadt ja.
Men om man tänker sig något djup-
pare in i saken, och vi gå då först
och främst till alla dem, som icke
äro på ett eller annat sätt garantera-
de någon viss inkomst pr år, hvilka
alla äro beroende af konjunkturerna
och måste gemensamt lida i tryckta
tider. Deras arbete är den makt,
hvarför de erhålla sina förnödenhe-
ter, såväl föda som kläder och p i-
skildnad blifver endast den, huru
mycket arbete, som behöfvos, för att
erhålla det ena eller det andra. Hela
menschligheten är uteslutande hän-
visad att genom arbete frambringa
de alster den behöfvor för sitt lifs
upphåll; således det arbete vi be-
höfva på en tunn råg förblifver all-
tid dess pris, men sedan vid varuit-
bytet folket emellan, då ställer sig
saken annorlunda; då blifver pris-
skillnaden orimligt stor, och om vi
besakta saken, huru det nu gestaltar
sig, så finna vi, att den spannmål, som
jordbrukarne sjelfva förbruka, är
den dyraste, och den, som förbrukas
af löntagare och kapitalister är den
billigaste, ty då det är speciellt bevi-
adt, att produktionskostnaderna för
en tunn råg är minst här i Sverige
14 kronor och den i närvarande stund
säljes för 9 a 10 kronor pr tunn,
förlorar således jordbrukarne 4 a 5
kronor på hvarje tunn råg de sälja.
Lägges då denna förlust till på den
råg de sjelfva förbruka, då ställa
sig prisen för dem sjelfva i 18 a 19
kronor pr tunn och är förhållandet
lika med nästan alla jordbrukets
öfriga produkter. Att jordbruket
här arbetar på sin undergång är en
sanning, som ingen vågar eller kan
bestrida. För ett tiotal af år sedan
stodo våra jordbruksalster i dubbelt
värde emot nu. Då begärde och er-
hölls embets- och tjänstemäns ett
dyrtidstillägg till sina förut rund-
liga löner, men nu kan aldrig kom-
ma ifråga, att detta tillägg skall för-
svinnas, utan i det stället köpes det
utländska spannemålet och kramet
till priser, som ej på långt när
beträcka våra produktionskostnader.
Men hvarthän ett sådant förhållande
skall leda ligger klart i dag n: eko-
nomisk ruin för vårt land och det på
en kort tid. Snart kan ej jordbruka-
ren annat än sjelf köpa utlandets
billiga spannemål, och då om icke
förr skola alla inse att frihandels-
systemet har varit olycksbringande
för hela vårt land. Arbetarne, som
nu hållas bakom ljuset af frihandels-
systemets beifrare med deras hän-

synlösa slagord om sviltkur, post-
förbud, slafveri m. m., dessa skola
säkert först inse, att just frihandels-
systemet är ett sviltssystem; dessa,
som icke ega annat än sina arbets-
krafter, de skola ej i längden vara
belånade med ett system, som rycker
arbetet ur deras egna händer; de
skola alla snart inse, att deras arbe-
re och bröd äro alldeles öatskiljak-
tiga, så att när det ena tages ifrån
dem, följer det andra med; och att
frihandelsystemet frånöfvar våra
arbetare deras arbete och följaktlig-
gen deras bröd, det är ej svårt att
bevisa, ty hvarje artikel, som från
utlandet införes, är ju ett i utlandet
verkställt arbete, hvilket utfrån-
de våra arbetare gå förlustiga en.
Jordbruket är vår hufvudnäring,
som sysselsätter största delen af
vårt lands arbetare; men genom den
mängd af spannemål, som nu impor-
teras, beröfva våra arbetares
arbete och bröd i stort. Skiljes huf-
vudet från kroppen, så kunna de öf-
riga lemmarne ej längre tjänstgöra.
Skall denna vår hufvudnäring bort-
visnas, så visna nog alla öfriga nä-
ringar bort. Så synes vår regering,
med legio af tjenstemän, söka ställa
till genom sitt envisa vidmakthåll-
ande af ett system, som snart rikare
länder, utom England, redan förka-
stat. Blifver icke en som hjälp, så
förestår en kris, som kommer att
sätta regeringen på ett hårdt prof.
Öfvervillig skatteutgrän, framkallad
genom oförmåga att göra rätt öf-
sig, gläntar redan på bakgrundens
dörr. Det ena hemmanet ställes,
för af banker beviljade lån, efter det
andra. Snart blir det i massa, och
hvem skall då inropa dem? Banker-
na. Hvem skall bruka och hända
dem? Ja, det få vi se. Våra arbe-
tare, dröngar och pigor resa till
Amerika, dels i hopp om bättre ut-
komst och, förmåligast från yng-
lingarnes sida, att kunna undgå den
förhatliga värnepligtigtjänstgöringen.

Som saken nu står, ser det mörkt
ut för de djupa lederna inom foster-
landet. Skogarne äro borta, span-
nemål och öfriga produkter kunna ej
snart sagdt ens till underpris afsätas.
Hvar skall medel tagas till de sig ärlig-
gen ökade skatterna med åtföljande
rentor och amorteringar a lån m. m.?

Ja, herr redaktör, måhända är
mörk men icke desto mindre sann.
Vi få nu se, om vi genom en lag
nästkommande riksdag blifva hug-
nade med ett välbehöfvigt tullskydd.
Detta hopp utgör nu den brettäckta
planka, hvarpå mången sätter för
framtiden sin tillit, sin förtrostan om
ett bättre.

I händelse mitt meddelande in-
tresserar, så skall jag snart komma
åter. Mätte min lilla framställning
då vara ljusare än nu är fallat.
Innerliga hälsningar till alla mina
landsmän från
Carl Svenske.

The Morning Call.

Den enda Konservativa morgon-
tidning i Manitoba och N. W. T.

Fullständiga kabel och telegraf-
rapporter af löpande Europeiska, Cana-
diska och Förenta Staters nyheter.
Speciella nyhetsrapporter, som af-
gifvas af lokala korrespondenter från
Manitoba, Nordvest territorierne och
Brittisk Columbia.

Fullständiga rapporter från parla-
mentsförhandlingarne i Ottawa och
Winnipeg.

THE MORNING CALL har ute-
slutande rättighet i Winnipeg af
nattelegrammet från den förenade
pressföreningen och press nyhets-
föreningen och har en öfvertruffad
stab af korrespondenter vester om de
stora sjöarne.

Prenumerationspriset är: 1 år \$10,
sex månader \$5, tre månader \$3.
Betalning i förskott. Profummer
sändas fritt pr post. Lösnummer 5
cts. Nu är tiden att prenumerera!

The Call Printing Company,
Winnipeg, Man.
ACTON BURROWS,
President och Hufvud-Redaktör.